

Lovforslag nr. L 102. Fremsat den 1. december 1995 af arbejdsministeren (Jytte Andersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser

§ 1

I lov om arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 776 af 20. september 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Arbejdsmarkedsuddannelserne udvikles og gennemføres som erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt competenceafklaring for ufaglærte og personer med erhvervsuddannelse og har til formål

- 1) at vedligeholde, udbygge og forbedre arbejdsstyrkens erhvervs kvalifikationer i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov,
- 2) at afhjælpe omstillings- og tilpasningsproblemer på arbejdsmarkedet på kortere sigt og
- 3) at medvirke til et samlet kvalifikationsløft på arbejdsmarkedet på længere sigt.«

2. § 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Uddannelsesrådet for arbejdsmarkedsuddannelserne og efteruddannelsesudvalgene medvirker i udvikling og tilrettelæggelse af arbejdsmarkedsuddannelserne.«

3. Overskriften til kapitel 2 ændres til: »Uddannelsesprogrammer, målgrupper for og adgang til arbejdsmarkedsuddannelserne.«

4. § 3 affattes således:

»§ 3. Arbejdsmarkedsuddannelserne består af:

- 1) Kompetencegivende uddannelse.
- 2) Ordinære og særligt tilrettelagte sammenhængende uddannelsesforløb.

- 3) Individuel competenceafklaring.
- 4) Virksomhedstilpasset uddannelse (VTP).
- 5) Træningsskolens arbejdsmarkedsuddannelser (TAMU).«

5. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Arbejdsmarkedsuddannelsernes målgruppe omfatter ufaglærte, personer med en erhvervsuddannelse efter erhvervsuddannelsesloven samt personer, der kan sidestilles hermed og personer med anden uddannelse, som ikke har været anvendt i længere tid. Desuden omfattes de videregående teknikere og laboranter af målgruppen.

Stk. 2. Personer i målgruppen efter stk. 1 kan være privat og offentligt ansatte, arbejdsledere og selvstændige.

Stk. 3. Adgang til uddannelserne efter § 3, nr. 1-4, har personer, som er fyldt 20 år, og som er omfattet af målgruppen efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Uddannelsesstederne kan, hvor særlige forhold taler herfor, dispensere fra alderskravet i stk. 3.

Stk. 5. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om adgang for personer med anden uddannelse, som ikke har været anvendt i længere tid jf. stk. 1 og for uddannelsesstedernes fravigelse af alderskravet efter stk. 4.

Stk. 6. Træningsskolens arbejdsmarkedsuddannelser er for unge mellem 18 og 30 år med særlige tilpasningsproblemer.

§ 3 b. Uddannelse efter § 3, nr. 1 og 4, retter sig primært mod beskæftigede. Uddannelse efter § 3, nr. 2, retter sig såvel mod beskæftigede som ledige, og competenceafklaring efter § 3, nr. 3, retter sig primært mod ledige, men kan også bruges af beskæftigede.

§ 3 c. Der er frit optag på arbejdsmarkedsuddannelserne efter § 3, nr. 1-4. Ved frit optag forstås, at optagelsestallet fastlægges af det enkelte uddannelsessted. Uddannelsesstedet kan optage alle ansøgere inden for målgruppen for den pågældende uddannelse, som uddannelsesstedet finder kvalificerede til at gennemføre uddannelserne. Uddannelsesstederne kan ikke optage flere, end de har mulighed for at give undervisning i overensstemmelse med uddannelsesplanernes mål og rammer.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om fordeling af beskæftigede og ledige på uddannelser efter § 3, nr. 1 og 2.«.

6. I § 4, *stk. 1*, udgår: »indsats på særlige områder og«.

7. Overskriften til kapitel 3 ændres til: »Uddannelsernes indhold«.

8. § 5 affattes således:

»§ 5. Indhold, tilrettelæggelse og afholdelse af uddannelser efter § 3, nr. 1 og 2; tager udgangspunkt i arbejdsmarkedets erhvervsrettede kvalifikationsbehov, herunder hensyntagen til opfyldelse af tværfaglige behov, virksomhedernes behov samt den enkeltes erhvervsmæssige og uddannelsesmæssige forudsætninger og behov.

Stk. 2. Emner af almen-faglig karakter kan indgå i uddannelserne til opfyldelse af uddannelsernes formål og med henblik på opfyldelse af den enkelte kursists konkrete behov.

Stk. 3. Uddannelsesstederne udsteder bevis for deltagelse i uddannelser efter *stk. 1*. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om udstedelse af bevis.«.

9. § 6 affattes således:

»§ 6. Uddannelse efter § 3, nr. 1 og 2, giver selvstændig kompetence og beskrives i uddannelsesplaner, der angiver uddannelsens mål, rammer og krav til lærerkvalifikationer. Uddannelsesplanen ledsages af en pædagogisk vejledning.

Stk. 2. Uddannelserne efter § 3, nr. 1, kan indgå i trindelte kursuslinier indenfor de respektive faglige områder.

Stk. 3. I sammenhængende forløb efter § 3, nr. 2, kan der indgå anden uddannelse og/eller uddannelsespraktik.

Stk. 4. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til opbygning og indhold af uddannelsesplaner og pædagogiske vejledninger efter *stk. 1*, om uddannelse og uddannelsespraktik efter *stk. 3* samt om tilrettelæggelse af sammenhængende arbejdsmarkedsuddannelser efter § 3, nr. 2.«.

10. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Uddannelse efter § 3, nr. 1, vil normalt have en varighed af op til 6 uger.

Stk. 2. Uddannelse efter § 3, nr. 1 og 2, udvikles som sammenhængende heltidsundervisning i dagtimerne.

Stk. 3. Uddannelse efter § 3, nr. 1 og 2, kan uanset bestemmelsen i *stk. 2* afholdes af uddannelsesstederne som deltidsundervisning, som undervisning opsplittet over enkelte dage, som aftenundervisning eller i weekenden, medmindre der ud fra pædagogiske eller kvalitative hensyn er bestemt andet i uddannelsesplanen.

Stk. 4. Den pædagogiske vejledning skal indeholde beskrivelse af de mulige afholdelsesformer.«.

11. § 7 ophæves.

12. § 8 ophæves.

13. § 9 affattes således:

»§ 9. Kompetencegivende uddannelse, der er gennemført i henhold til § 3, nr. 1 og 2, kan i kombination med relevant erhvervs erfaring og eventuel anden uddannelse føre til erhvervsuddannelseskompetence efter lovgivningens regler herom.«.

14. § 10 affattes således:

»§ 10. Individuel kompetenceafklaring efter § 3, nr. 3, kan tilrettelægges i form af studie- og uddannelsesvejledning, praktisk brancheforfølgning i værksteder eller afprøvning af almen-fagligt niveau. Forløbene kan tilrettelægges individuelt og for hold.

Stk. 2. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om mål, rammer og indhold samt om afholdelse af individuel kompetenceafklaring.

Stk. 3. Uddannelsesstederne udsteder bevis for deltagelse. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om udstedelse af bevis.«.

15. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Uddannelse efter § 3, nr. 4 er uddannelser efter § 3, nr. 1 og 2, udbudt som virksomhedstilpassede kurser med nedsatte statsliskud, jf. § 33.

Stk. 2. VTP-kurserne skal omfatte mellem 1/2 og 2/3 af en godkendt kompetencegivende uddannelsesplan eller et centralt godkendt sammenhængende forløb. VTP-planer kan udarbejdes af uddannelsessteder, der er godkendt til at udbyde uddannelse efter § 3, nr. 1 eller 2.

Stk. 3. VTP-kurser afholdes efter retningslinierne i § 6 a, dog således at uddannelsesplanerne udarbejdes af uddannelsesstedet.

Stk. 4. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsernes indhold.«.

16. §§ 11-13 ophæves.

17. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om Træningsskolens arbejdsmarkedsuddannelser.

§ 14 b. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om afholdelse af fjernundervisning.«.

18. § 15 ophæves.

19. I § 16, *stk. 1*, ændres »6 fra Dansk Arbejdsgiverforening« til: »5 fra Dansk Arbejdsgiverforening« og »1 repræsentant for de offentlige arbejdsgivere« til: »2 repræsentanter for de offentlige arbejdsgivere«.

20. I § 16, *stk. 2*, ændres »Industriministeriet« til: »Erhvervsministeriet«.

21. I § 16, indsættes efter *stk. 4*, som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Uddannelsesrådet kan nedsætte et forretningsudvalg blandt medlemmerne. Uddannelsesrådet kan endvidere nedsætte arbejdsudvalg med repræsentation fra de organisationer, der er medlemmer af rådet. Herudover kan der ad hoc tilknyttes særligt sagkyndige til arbejdsudvalgene.«.

Stk. 5 bliver herefter *stk. 6*.

22. I § 16, *stk. 5*, som bliver *stk. 6*, indsættes efter »Uddannelsesrådet«: », forretningsudvalget og arbejdsudvalgene.«.

23. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 a. Uddannelsesrådet udtaler sig til Erhvervsuddannelsesrådet i spørgsmål af fælles interesse for arbejdsmarkedsuddannelserne og erhvervsuddannelserne, herunder om udvikling af voksenuddannelsesforløb.

Stk. 2. Uddannelsesrådet medvirker til Erhvervsuddannelsesrådets indstillinger til undervisningsministeren om erhvervsuddannelser, der er tilrettelagt for voksne efter erhvervsuddannelsesloven.«.

24. § 18 affattes således:

»§ 18. Uddannelsesrådet skal mindst en gang årligt til arbejdsministeren afgive indstilling om følgende:

- 1) Vurdering af uddannelsesbehovet, herunder tværfaglige behov på baggrund af efteruddannelsesudvalgenes behovsredegørelser, der beskriver udviklingstendenser, samt indeholder en vurdering af den hidtidige udvikling inden for de respektive faglige områder.
- 2) Vurdering af behovet for at tilpasse arbejdsmarkedsuddannelsescentrenes (AMU-centrenes) fysiske rammer til kursisttilgangen.
- 3) Vurdering af behovet for en hensigtsmæssig geografisk fordeling samt behovet for at gennemføre uddannelse inden for faglige områder med lille kursistgrundlag.
- 4) Forslag til takster for grupper af uddannelser efter § 3, nr. 1-3, og forslag til placering under en takst.
- 5) Vurdering af behov for udvikling af uddannelser efter § 3, nr. 1-3, og læreruddannelse.
- 6) Vurdering af den foreløbige bevillingsramme til større udstyrsanskaffelser.
- 7) Vurdering af den foreløbige bevillingsramme til forsøgs- og udviklingsaktiviteter efter § 4.
- 8) Vurdering af den foreløbige bevillingsramme til AMU-centrenes bygningsudgifter, herunder udgifter til større vedligeholdelsesarbejder og mindre bygningsmæssige ændringer.

Stk. 2. Uddannelsesrådets årlige indstilling kan endvidere indeholde forslag til arbejdsministerens retningslinier om forholdet mellem beskæftigede og ledige på uddannelserne, jf. § 3 c, *stk. 2*.«.

25. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Uddannelsesrådet indstiller til arbejdsministeren om anvendelse af midler til udviklingsaktiviteter m.v. vedrørende uddannelse efter § 3, nr. 1-3, og til læreruddannelse.«.

26. § 19 affattes således:

»§ 19. Uddannelsesrådet godkender oprettelse og nedlæggelse af efteruddannelsesudvalg.«.

27. § 20 affattes således:

»§ 20. Uddannelsesrådet indstiller til arbejdsministeren om:

- 1) Godkendelse af AMU-centre og tilbagekaldelse af godkendelse, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre §§ 1 og 2.
- 2) AMU-centrenes, erhvervsskolernes og andre uddannelsesinstitutioners udbud af arbejdsmarkedsuddannelser til brug for arbejdsministerens årlige godkendelse, jf. § 30, og tilbagekaldelse af godkendelsen.
- 3) Pålæg til et AMU-center om at udbyde uddannelse.
- 4) Godkendelse af, at virksomheder og uddannelsesinstitutioner - ud over AMU-centre og erhvervsskoler - i konkrete tilfælde kan udbyde og gennemføre arbejdsmarkedsuddannelser efter § 3, nr. 1, og ordinære sammenhængende forløb efter § 3, nr. 2, samt om tilbagekaldelse af godkendelse, jf. § 30.
- 5) Godkendelse af at virksomheder og uddannelsesinstitutioner - ud over AMU-centre - i konkrete tilfælde kan udbyde og gennemføre særligt tilrettelagte sammenhængende forløb efter § 3, nr. 2, og arbejdsmarkedsuddannelser efter § 3, nr. 3, og tilbagekaldelse af godkendelse, jf. § 30.
- 6) Godkendelse af løbende konkrete ansøgninger om udbud fra erhvervsskoler og AMU-centre, hvor efteruddannelsesudvalgenes indstilling ikke kan imødekommes.
- 7) Fastlæggelse af nærmere regler om uddannelser, om bevis og om lærer kvalifikationer.
- 8) Fastlæggelse af nærmere regler om deltagerbetaling.«.

28. Efter § 20 indsættes:

»§ 20 a. Uddannelsesrådet godkender uddannelsesplaner og kursuslinier efter § 3, nr. 1, og uddannelsesplaner for centralt fastlagte sammenhængende forløb efter § 3, nr. 2.

Stk. 2. Uddannelsesrådet udtaler sig til arbejdsministeren om forslag til indplacering af de forelagte uddannelsesplaner og sammenhængende forløb efter § 3, nr. 1 og 2, i takstgrupper under hensyn til omkostningsniveau.

Stk. 3. Uddannelsesrådet udtaler sig til arbejdsministeren om de nærmere regler om mål, rammer og indhold samt afholdelse af individuel kompetenceafklaring efter § 3, nr. 3.«.

29. §§ 22-26 ophæves.

30. I § 27, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »det relevante erhvervsområdeudvalg« til: »Uddannelsesrådet«.

31. I § 27 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Arbejdsministeren kan henstille til arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, at de opretter eller nedlægger efteruddannelsesudvalg.«.

32. § 28, *stk. 1*, affattes således:

Efteruddannelsesudvalgene har følgende opgaver:

- 1) Afgive indstilling om uddannelsesbehov i form af behovsredegørelser, der beskriver udviklingstendenser, samt indeholder en vurdering af den hidtidige udvikling inden for deres respektive faglige områder til brug for Uddannelsesrådets årlige indstilling til ministeren.
- 2) Udvikle forslag til uddannelsesplaner, kursuslinier og sammenhængende forløb efter § 3, nr. 1 og 2, i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov, herunder uddannelser inden for faglige områder med et lille kursistgrundlag og uddannelser fælles for flere faglige områder i fællesskab med andre efteruddannelsesudvalg.
- 3) Udarbejde forslag til det økonomiske grundlag for takstfastsættelse af uddannelsesplaner og sammenhængende forløb.
- 4) Forestå forsøgs- og udviklingsarbejde efter § 4.
- 5) Udvikle og gennemføre teknisk-faglig læreruddannelse.
- 6) Dokumentere og undersøge forhold inden for uddannelsesområderne efter anmodning fra Uddannelsesrådet.«.

33. Efter § 28 indsættes:

»§ 28 a. Arbejdsministeren kan anmode et eller flere efteruddannelsesudvalg om at udvikle en uddannelsesplan på bestemte faglige områder.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan fastsætte en tidsfrist for efteruddannelsesudvalgenes udvikling og Uddannelsesrådets godkendelse af en uddannelsesplan efter stk. 1 og § 20 a.

Stk. 3. Såfremt en uddannelsesplan ikke udvikles og godkendes som fastsat efter stk. 1 og 2, kan arbejdsministeren udvikle og godkende planen.«.

34. Overskriften til kapitel 5 ændres til: »Udbud og gennemførelse af uddannelser«.

35. § 30 affattes således:

»§ 30. Arbejdsministeren kan godkende de i stk. 2-6 nævnte uddannelsesinstitutioner og virksomheder til at udbyde kompetencegivende uddannelser efter § 3, nr. 1, og ordinære sammenhængende uddannelsesforløb efter § 3, nr. 2.

Stk. 2. AMU-centres, erhvervsskolars og andre uddannelsesinstitutioners udbud godkendes en gang årligt på baggrund af opgørelse af de forudgående års løbende godkendelser. Ved den årlige godkendelse bortfalder en ret til at udbyde uddannelser, hvis retten ikke har været udnyttet i to år. Det er en forudsætning for, at andre uddannelsesinstitutioner kan indgå i den årlige godkendelse, at de er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser af større omfang eller gennem flere år.

Stk. 3. AMU-centres, erhvervsskolars, andre uddannelsesinstitutioners og virksomheders udbud kan i øvrigt godkendes i konkrete tilfælde.

Stk. 4. Arbejdsministeren kan godkende uddannelsesinstitutioner og virksomheder – ud over AMU-centre – til at udbyde særligt tilrettelagte sammenhængende forløb efter § 3, nr. 2, og kompetenceafklarende forløb efter § 3, nr. 3.

Stk. 5. Arbejdsministeren kan tilbagekalde godkendelser efter stk. 2, 3 og 4.

Stk. 6. Arbejdsministeren kan påbyde et AMU-center at udbyde uddannelser efter § 3, nr. 1-3.«.

36. Efter § 30 indsættes:

»§ 30 a. Arbejdsministeren nedsætter et nævn, der behandler klager over afslag på ud-

bud af arbejdsmarkedsuddannelser, og udpeger dets formand. Herudover udpeger arbejdsministeren 3 medlemmer, heraf de 2 efter indstilling fra Erhvervsministeriet.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne beskikkes af arbejdsministeren for 4 år ad gangen. Der kan beskikkes stedfortrædere for medlemmerne.

Stk. 3. Nævnet behandler klager fra virksomheder og uddannelsesinstitutioner over afslag på godkendelse til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser efter § 30. AMU-centre og erhvervsskoler kan ikke indbringe klager for nævnet.

Stk. 4. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden offentlig myndighed.

Stk. 5. Arbejdsministeriet sørger for, at nævnet får den nødvendige sekretariatsbistand.

Stk. 6. Arbejdsministeren fastsætter en forretningsorden for nævnet.«.

37. § 31 ophæves.

38. § 32 affattes således:

»§ 32. Uddannelsesstederne skal sikre, at uddannelserne udbydes og gennemføres i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov, herunder sikre udbud af uddannelser inden for faglige områder med lille kursistgrundlag og sikre det tværfaglige behov.

Stk. 2. Uddannelsesstederne skal sikre, at uddannelserne gennemføres i overensstemmelse med fastsatte mål og rammer og med udgangspunkt i den pædagogiske vejledning.«.

39. § 33 affattes således:

»§ 33. Staten yder tilskud til godkendte uddannelsessteder til dækning af de direkte undervisningsudgifter ved gennemførelse af godkendte uddannelser efter § 3, nr. 1, 2 og 3.

Stk. 2. Tilskuddet ydes ud fra antal faktiske elevuger og de takster for større grupper af uddannelser, som er fastsat på finansloven.

Stk. 3. Arbejdsministeren træffer beslutning om indplacering af uddannelser under en takst under hensyn til uddannelsernes omkostningsniveau.

Stk. 4. Til uddannelser efter § 3, nr. 4, ydes nedsatte statstilskud.«.

40. § 34 affattes således:

»§ 34. Staten yder tilskud til AMU-centrenes administration og bygningsdrift m.v.

Stk. 2. Tilskud efter stk. 1 ydes dels som et grundtilskud dels som et tilskud ud fra antal faktiske elevuger og takster fastsat under hensyn til omkostningsniveau.

Stk. 3. Staten yder tilskud til AMU-centrenes udgifter til husleje, renter og afdrag på prioritetsgæld m.v.«.

41. § 35 affattes således:

»§ 35. Staten kan yde tilskud til AMU-centrenes større udstyrsanskaffelser til brug for gennemførelse af godkendte uddannelser.«.

42. Efter § 35 indsættes:

»§ 35 a. Arbejdsministeren fastsætter regler om tilskud efter §§ 34 og 35 til andre uddannelsessteder, der er godkendt til at gennemføre arbejdsmarkedsuddannelser.«.

43. § 36 affattes således:

»§ 36. Staten yder tilskud til løbende udviklingsaktiviteter vedrørende uddannelse efter § 3, nr. 1-3.

Stk. 2. Staten yder tilskud til læreruddannelse.«.

44. § 37 affattes således:

»§ 37. Staten yder tilskud til forsøgs- og udviklingsaktiviteter efter § 4.«.

45. Efter § 37 indsættes:

»§ 37 a. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om tilskud efter § 33-37 herunder særlige tilskudsregler for uddannelser med lille elevtilgang.«.

46. Overskriften til kapitel 7 ændres til: »Godtgørelse og tilskud til deltagere i arbejdsmarkedsuddannelse«.

47. § 38, *stk. 1*, affattes således:

»Deltagere i uddannelse efter § 3, nr. 1-3, hvortil der ydes tilskud efter denne lov, har ret til godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmulighed som følge af kursusdeltagelsen.«.

48. I § 38, *stk. 2*, udgår: »arbejdsformidling og« og », jf. lovbekendtgørelse nr. 752 af 1. september 1992.«.

49. I § 38, *stk. 5*, ændres: »jf. § 28, stk. 1, nr. 8,« til: »jf. § 10 a« og »stk. 2,« ændres til: »stk. 2-4«.

50. I § 38, *stk. 6*, udgår: »efter stk. 1, 4 og 5«.

51. § 39 ophæves.

52. § 40 affattes således:

»§ 40. Deltagere i forsøgsuddannelser efter § 4 har ret til godtgørelse efter reglerne i § 38 for tab af indtægt eller arbejdsmulighed.«.

53. I § 41 ændres: »som er finansieret fuldt ud med« til: »hvortil der ydes« og »§§ 3 og 4« ændres til »§ 3, nr. 1-3 og § 4«.

54. § 46 affattes således:

»§ 46. Arbejdsministeren fastsætter regler om deltagerbetaling på uddannelserne efter § 3, nr. 1-3.

Stk. 2. Arbejdsministeren fastsætter deltagerbetalingen pr. elevuge under hensyn til uddannelsernes omkostningsniveau og indhold.

Stk. 3. Arbejdsministeren fastsætter et loft for deltagerbetaling pr. elevuge og pr. sammenhængende forløb.

Stk. 4. Arbejdsministeren fastsætter et afmeldegebyr.

Stk. 5. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om deltagerbetaling og afmeldegebyr og fastsætter efter forhandling med finansministeren særlige regler om, for hvilke kurser kortuddannede skal yde deltagerbetaling.«.

55. I § 47, *nr. 1*, ændres »§ 3« til: »§ 3 a«.

56. § 47, *nr. 3*, ophæves. Nr. 4-6, bliver herefter nr. 3-5.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1997.

Stk. 2. § 46 træder i kraft 1. juli 1996.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Indledning

Lov nr. 430 af 30. juni 1993 om arbejdsmarkedsuddannelser (Folketingstidende 1992-93, FF sp. 5464, 10302 og 10531; tillæg A, sp. 6339; tillæg B, sp. 1487; tillæg C, sp. 1239) er bekendtgjort ved lovbeholdningsbekendtgørelse nr. 776 af 20. september 1995.

Lovforslaget skal ses i forlængelse af forslag til lov om ændring af lov om orlov og lov om arbejdsmarkedsuddannelser **L 16**, som er fremsat den 4. oktober 1995. Lovforslaget skal desuden ses i sammenhæng med de øvrige lovforslag om styrkelse af uddannelsesindsatsen, som regeringen samtidig fremsatte. De samlede lovforslag har som overordnet målsætning at styrke en aktiv arbejdsmarkedsindsats og forbedre uddannelsesmulighederne for såvel voksne som unge.

Lovforslaget indeholder en række ændringer i lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser. Regeringen har allerede ved fremsættelse af **L 16** bebudet, at disse ændringer ville følge.

Lovforslaget indeholder blandt andet:

- indførelse af frit optag og øget efterspørgselsstyring
- forenkling af rådsstrukturen
- indførelse af økonomisk styring ved aktivitetsafhængige bevillinger, rammetilskud og deltagerbetaling
- bedre muligheder for at yde godtgørelse ved kombinerede AMU- VUC forløb
- forenklet adgang til at opnå merit
- smidiggørelse af godkendelsesprocedurer for private kursusudbydere
- mulighed for mere fleksibel afholdelse af undervisningen.

Samlet set vil regeringens lovforslag medvirke til at styrke og skabe bedre sammenhæng i voksen- og efteruddannelsesindsatsen, således at den positive udvikling på arbejdsmarkedet kan understøttes.

Regeringen lægger vægt på at skabe rammer for, at det økonomiske opsving fastholdes gennem styrkelse af arbejdsstyrkens kvalifikationer. Arbejdsmarkedsuddannelsernes arbejdsmarkedspolitiske sigte

bør styrkes, således at flaskehalse undgås og således, at virksomhederne kan være sikre på, at de behov der opstår, herunder behov for ny viden som følge af den teknologiske udvikling, tilgodeses hurtigt og effektivt.

Med henblik på at forstærke den nuværende indsats på efteruddannelsesområdet overvejes det at oprette et selvstændigt udviklingscenter for efteruddannelse. Tanken med centret er at styrke udviklingen af nye uddannelsesområder, og centrets opgaver vil først og fremmest bestå i fremadrettet analysevirksomhed.

Lovforslaget medfører således en række ændringer for arbejdsmarkedsuddannelserne, ændringer der også ajourfører lovgivningen i forhold til de erfaringer, som er gjort med det eksisterende regelsæt.

Ændringsforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre.

II. Målgrupper og uddannelsesprogrammer

Arbejdsmarkedsuddannelserne har udviklet sig fra oprindeligt at være for privatansatte specialarbejdere til at omfatte grupper med erhvervsuddannelse og uddannelse, der kan sidestilles hermed. Ved AMU-systemets omlægning i 1994 blev også de offentligt ansatte, der udfører arbejde, der kan sidestilles med målgruppen inden for det private, omfattet af loven. Samtidig blev de videregående teknikere inddraget i forbindelse med ophævelse af Undervisningsministeriets lov om erhvervsrettet efteruddannelse for gruppen mellem faglærte og personer med lang videregående uddannelse.

Justering af AMU-målgruppen med inddragelse af selvstændige og personer med længere uddannelse som ikke har anvendt denne i længere tid er nødvendig under hensyn til den ændring af økonomistyringen, som foreslås. Hidtil har økonomien været styret af faste rammer, hvilket har resulteret i en prioritering af den potentielle deltagerkreds. I fremtiden vil der ikke være faste økonomiske rammer, og der vil derfor ikke ske en prioritering af deltagerkredsen på den baggrund. Styringen må derfor ændres, således at der nu styres på målgrupperne. Dette

F. t. l. vedr. arbejdsmarkedsuddannelser

sker ved, at kun målgrupperne vil kunne optages på uddannelserne, og dermed udløse statsligt taxamertilskud. Den hidtidige ordning med at give andre end målgrupperne adgang til uddannelserne bortfalder derfor. Det betyder, at en række selvstændige, som tidligere har kunnet benytte sig af særlig adgang til uddannelserne, ikke længere får deres uddannelsesbehov dækket, med mindre de bliver direkte omfattet af loven.

Det foreslås derfor, at selvstændige, hvis uddannelsesbaggrund kan sidestilles med ufaglærtets og erhvervsuddannedes, omfattes af målgruppen. Gruppen omfatter også medhjælpende ægtefæller, der har hovedbeskæftigelse i virksomheden.

Arbejdsmarkedsuddannelserne er primært udviklet for beskæftigede, men der har også været udviklet særlige programmer for ledige, både som erhvervsintroducerende vejledningsforløb og som kompetencegivende uddannelse.

Der er på nuværende tidspunkt, hvor der planlægges en omlægning af indsatsen over for de ledige, behov for at klargøre sammenhængene og rammerne for forløbene i loven ved beskrivelse af opdelingen på de forskellige uddannelsesprogrammer. Der er tale om en klargøring af uddannelsernes profil.

Et centralt punkt i omlægningen af indsatsen for ledige er indførelse af individuel kompetenceafklaring. Samtidig nedlægges de erhvervsintroducerende uddannelser. Herudover skal der arbejdes med nye mål og rammer for praktik og bedre udslusning og opfølgning lokalt.

Arbejdsmarkedsuddannelserne er uddannelser for voksne, og det skal de fortsat være. Unge behov for teknisk-faglig uddannelse skal især imødekommes i ungdomsuddannelserne f.eks. de gymnasiale uddannelser, erhvervsuddannelserne, den frie ungdomsuddannelse og erhvervsgrunduddannelserne.

For at forstærke regeringens tilskyndelse til, at de unge får en erhvervskompetencegivende uddannelse, foreslås aldersgrænsen på AMU ændret fra 18 år til 20 år.

Der indføres en mulighed for, at uddannelsesstederne i særlige tilfælde kan dispensere fra denne aldersgrænse. Det vil f.eks. være tilfældet for de unge under 20 år, der er omfattet af den særlige uddannelsesindsats for unge i aktivering. Der skal ligeledes være mulighed for dispensation fra alderskravet i andre konkrete tilfælde.

Foruden den velkendte kompetencegivende uddannelse vil der være 4 uddannelses typer, som er opdelt efter målgruppe, indhold eller økonomi. I forslaget sondres således mellem 5 uddannelses typer.

Den første gruppe er de nævnte kompetencegivende uddannelser af op til 6 ugers varighed.

Den anden gruppe er sammenhængende forløb. Der er dels tale om videreførelse af mulighederne i den gældende lov for særligt tilrettelagte sammenhængende uddannelsesforløb for ledige og udsatte grupper på arbejdsmarkedet, dels om ordinære sammenhængende uddannelsesforløb for ledige og beskæftigede. Forskellen består i, at der i de særlige forløb kan blive tale om fleksibel varighed af godkendte uddannelsesplaner under hensyn til behovet for supplerende kompenserende undervisning, f.eks. værkstedsundervisning eller undervisning i almene fag. Begge forløbstyper kan omfatte anden uddannelse og være enten centralt eller decentralt godkendt.

For de unge, der som led i aktivering får ret og pligt til tilbud om uddannelse af sammenlagt 18 måneders varighed, vil der blive udviklet nye sammenhængende forløb, der umiddelbart kvalificerer til arbejdslivet. Den særlige indsats målrettet de unge under aktivering vil blive udviklet inden for denne gruppe uddannelser.

Den tredje gruppe er kompetenceafklarende forløb, som adskiller sig fra de erhvervsintroducerende forløb i dag ved at være mere målrettet mod arbejdsmarkedsuddannelserne.

Den fjerde gruppe er de virksomhedstilpassede kurser (VTP). VTP er karakteriseret ved at finansieringen deles mellem staten og virksomhederne. VTP-planerne godkendes efter forslaget af uddannelsesstederne i modsætning til i dag, hvor det sker i efteruddannelsesudvalgene.

Den femte og sidste gruppe er den særlige indsats på Træningsskolens arbejdsmarkedsuddannelser. Disse uddannelser retter sig til unge med særlige tilpasningsproblemer (kriminalitet, misbrugsproblemer o.l.), som ikke kan gennemføre en kompetencegivende uddannelse i det ordinære system, fordi de har behov for en særlig personlig og social opfølgning. Uddannelsen har til formål at give deltagerne erhvervskompetence med henblik på at forbedre deres muligheder for at opnå beskæftigelse og for videre uddannelse f.eks. inden for de øvrige arbejdsmarkedsuddannelser.

Uddannelsesplanerne er hjørnesteinen i AMU-systemet. Det er derfor en forudsætning, at uddannelsesplanerne og de pædagogiske vejledninger hertil anvendes af uddannelsesstederne som led i den nødvendige kvalitetssikring af uddannelserne.

Forløb med kombination af AMU-elementer og VUC-elementer, hvor VUC-elementerne har en nødvendig støttefunktion i forhold til det samlede forløb, har været en succes. De har betydet iværksættelse af mange nyskabende forløb, som især har været rettet mod de kortuddannede, og som bl.a. har været

medvirkende til at gøre flere kvinder opmærksomme på erhvervsrettede uddannelses tilbud og mænd mere opmærksomme på almene fag. Virksomhederne har også vist en stigende interesse for disse forløb. Der er skabt et bredere kvalifikations tilbud både til de uddannelsessøgende og til virksomhederne. Derfor vil AMU-forløb med indlagte VUC-elementer i fremtiden være en del af arbejdsmarkedsuddannelsernes ordinære udbud efter forslaget nr. 4 (lovens § 3, nr. 2), hvortil deltagerne kan få AMU-godtgørelse.

Det vil være en forudsætning for sådanne forløb, at almene kursuslementer højst udgør 40 pct. af det samlede forløb, og at det samlede almene indhold normalt ikke overstiger 6 fulde undervisningsuger. Dog vil det almene indhold på forløb specielt tilrettelagt for unge i aktivtivering under den særlige ungeindsats og på længerevarende forløb for ledige kunne have en varighed af op til 10 uger.

Herudover vil der naturligvis være forløb med kombinationer af AMU og forskellige almene uddannelser, hvor der er tale om egentlige uddannelseskombinationer, som ikke vil kunne opfylde de ovennævnte forudsætninger. Det vil fx være forløb, hvori der indgår hele almene voksenuddannelses/HF-forløb. På AMU-delen af sådanne forløb vil deltagerne kunne få AMU-godtgørelse, og på de almene dele vil de fleste deltagere kunne få uddannelsesorlovsydelse eller voksenuddannelsesstøtte. Desuden vil ledige kunne få uddannelsesgodtgørelse.

Det udelukker dog ikke, at den enkelte deltager på disse uddannelseskombinationer oplever nogle administrative barrierer ved at skulle modtage forskellig godtgørelse til de enkelte dele af forløbet. Disse barrierer søges mindsket ved bedre vejledning ved uddannelsesforløbets start og ved administrative forklaringer i forbindelse med ansøgning om godtgørelse, fx ved et fælles ansøgningskema.

Handicappede er en gruppe med særlige behov på arbejdsmarkedet, og AMU-centrene vil derfor blive opfordret til at optage flere handicappede på ikke-værkstedsbaserede kurser, ligesom centrene vil blive opfordret til at samarbejde med arbejdsformidlingens handicapkonsulenter.

Herudover vil det blive undersøgt, hvad der kan gøres for også at optage handicappede på de værkstedsbaserede kurser, idet det er en forudsætning for optagelse på disse kurser, at der er sandsynlighed for, at den handicappede efterfølgende har jobmuligheder inden for det område, den pågældende uddanner sig til. Det undersøges også, hvilke ressourcer, der er nødvendige, for at optage handicappede på kurserne og hvilke omkostninger, der i givet fald ville være herved.

Der bør i lighed med handlingsplanen for at øge indsatsen for ordblinde og læsesvage udarbejdes en handlingsplan for udformning af undervisningsmaterialer for f.eks. blinde, svagtseende og døve.

III. Uddannelsernes tilrettelæggelse

Med forslaget er der tilstræbt en tidssvarende fleksibilitet, som også giver uddannelsesstederne mulighed for bedre at udnytte deres kapacitet. Udgangspunktet bliver i fremtiden, at centrene, som udbyder uddannelserne, og som har den bedste fornemmelse af, hvorledes uddannelserne bedst tilrettelægges under hensyn til det lokale behov, afgør om uddannelserne skal afholdes som heltidsundervisning eller deltidsundervisning, som opsplittet undervisning over enkelte dage, som aftenundervisning eller i week-ender.

Der kan imidlertid være pædagogiske og kvalitative hensyn, der taler imod en af disse former, og disse hensyn vil naturligt komme frem i forbindelse med planens udvikling. Det vil derfor efter forslaget være muligt for arbejdsmarkedets parter at træffe afgørelse i forbindelse med planens godkendelse, om hvorledes uddannelsen skal tilrettelægges.

IV. Økonomistyring og frit optag

Med den seneste ændring af AMU-lovgivningen blev der tilstræbt en samordning af økonomistyringen på Arbejdsministeriets og Undervisningsministeriets områder. Det betød, at de direkte undervisningsudgifter på de kompetencegivende AMU-uddannelser blev takstbelagt, samt en forudsætning om at principperne for finansiering af AMU-centrenes fællesudgifter over tid skulle tilnærmes principperne for finansiering af fællesudgifter på erhvervsskolerne ved gennemførelse af erhvervsuddannelse.

I dag er undervisningsudgifterne på de kompetencegivende uddannelser takstfinansieret, mens undervisningsudgifterne på de øvrige AMU-aktiviteter og fællesudgifterne er rammefinansieret. Rammefinansieringen indebærer, at der gives faste tilskud inden for en overordnet ramme. Takstfinansieringen udløses kun, hvis der har været afholdt en aktivitet. Takstfinansieringen har dog også været begrænset af en samlet økonomisk ramme.

Der lægges nu op til, at undervisningsudgifterne på hele AMU-området takstbelægges. Det vil således ikke længere kun være de kompetencegivende uddannelser, der vil være takstbelagt, men også virksomhedstilpassede kurser, kompetenceafklarende forløb, særlige kurser for unge og for ledige m.fl.

Ved den fremtidige finansiering af undervisningsudgifterne indplaceres hver enkelt uddannelsesplan

– som i dag – i et takstkatalog, der afspejler de faktiske omkostninger forbundet med afholdelse af uddannelsen. Samtidig med indplaceringen i et takstkatalog fastsættes størrelsen af det offentlige tilskud til uddannelsen (taxameter). Den resterende del af udgifterne forbundet med afholdelse af uddannelse skal afholdes af deltagerne i form af deltagerbetaling. Deltagerbetalingen udgør forskellen mellem taksten (den faktiske udgift) og taxameteret (det offentlige tilskud). Dog vil der blive mulighed for, at deltagerbetalingen kan svinge fra skole til skole inden for et udsvingsbånd, jf. tabellen om prisfastsættelse af deltagerbetaling i 1996-2000 under afsnit VII.

Fællesudgifterne deles op i tre elementer. Bygningerne skal finansieres af en ramme (som hidtil). Bygningsudgifter omfatter husleje, prioriteter og skatter. Derudover finansieres fællesudgifterne med et grundtilskud og et driftstaxameter. Grundtilskuddet, der omfatter grundomkostninger til ledelse og administration, er parallelt til det tilskud, der gælder for Undervisningsministeriets institutioner. Driftstaxameteret skal finansiere de fællesudgifter, som ikke dækkes af rammefinansieringen (bygningssamme og drifttilskud). Dette gælder f.eks. den øvrige administration, vedligeholdelse og varme.

Ændringerne i økonomistyringen muliggør frit optag på uddannelserne bortset fra Træningsskolens arbejdsmarkedsuddannelser.

Det frie optag er en ret for skolerne til at fastlægge optagelsestallet inden for de målgrupper, der er omfattet af loven og under hensyn til kapaciteten. Det understreges, at der med det frie optag ikke er tale om et løvbundet krav på at blive optaget på uddannelserne.

V. Rådsstrukturen

Der er behov for en forenkling af rådsstrukturen bl.a. under hensyn til de ændrede opgaver arbejdsmarkedets parter får under den ny økonomistyring.

Ved AMU-ændringen i 1994 blev der oprettet 4 erhvervsområdeudvalg, hvis primære opgave var at godkende uddannelsernes indhold og beslutte om anvendelse af de bevillingsrammer, som udvalgene fik stillet til rådighed til at købe uddannelser på uddannelsesstederne.

Den sidstnævnte funktion bortfalder med forslaget. De midler, som udvalgene råder over i dag, vil i fremtiden gå direkte til skolerne i form af taxameter-tilskud.

Godkendelserne af uddannelserne i erhvervsområdeudvalgene inden for erhvervsområderne skulle have medvirket til nedbrydning af faggrænser, bedre fordelinger ud fra erhvervsområdernes samlede be-

hov og fremme koordination til områdernes grunduddannelsesindsats. Erhvervsområdeudvalgene har primært løst opgaverne med anvendelse af midlerne og i mindre grad løftet opgaven med at se de faglige områder i en større helhed. Med fjernelse af det økonomiske ansvar, vil der ikke være væsentlige grunde, der taler for at opretholde udvalgene.

Det overordnede uddannelsespolitiske ansvar herunder ansvaret for godkendelse af relevante og nye uddannelser varetages af Uddannelsesrådet, der samtidig fastlægger de uddannelsespolitiske målsætninger. Det er forudsat, at mere konkrete behandlinger, som f.eks. indstillinger om uddannelsesinstitutioners – udover AMU-centre og erhvervsskoler – og privates godkendelse til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser og godkendelse af planer m.v., kan behandles i arbejdsudvalg under Uddannelsesrådet. Disse udvalg vil kunne bestå af medlemmer fra de organisationer, der er repræsenteret i rådet og kan nedsættes i det omfang, Uddannelsesrådet føler behov herfor.

Parterne i Uddannelsesrådet vil fortsat bevare den væsentligste indflydelse på arbejdsmarkedsuddannelserne.

Som følge af en forventet øget tilgang fra det offentlige område, er Uddannelsesrådet foreslået ændret således at Dansk Arbejdsgiverforenings repræsentation reduceres fra 6 til 5 medlemmer, og de offentlige arbejdsgiveres repræsentation øges fra 1 til 2 medlemmer.

Den samlede struktur foreslås nu at være en struktur bestående af Uddannelsesrådet og efteruddannelsesudvalg.

Efteruddannelsesudvalgenes primære opgaver vil – som i dag – være at udvikle uddannelser. Andre opgaver som f.eks. visitation og godkendelse af lærere til at undervise på AMU-centrene flyttes til uddannelsesstederne som følge af det frie optag.

For at sikre at der altid udvikles de nødvendige uddannelsesplaner, er det fastsat, at efteruddannelsesudvalgene kan pålægges at udvikle planer inden for et eller flere bestemte områder inden for en bestemt tidsfrist. Sker det ikke, kan arbejdsministeren selv udvikle og godkende planerne.

Det er hensigten at tilstøbe tilpasning i antallet af efteruddannelsesudvalg. Der er i dag 56. Tilpasningen forventes at kunne ske gennem økonomiske incitamenter, og gennem arbejdsministerens henstilling til udvalgene.

Endelig foreslås Udvalget for erhvervsintroducerende uddannelse m.v. nedlagt. Udvalgets opgaver bør inden for de kompetencegivende forløb indgå i den øvrige udvalgsstruktur, således at indsatsen for ledige og beskæftigede overvejes og behandles i

sammenhæng. Herudover vil der, for de individuelle kompetenceafklarende forløb, i fremtiden blive tale om, at disse omfattes af særlige bestemmelser om mål og indhold.

Ministerens vil etablere overgange, der tager højde for udvalgenes opgaver frem til lovens ikrafttræden 1. januar 1997. Overgangsspørgsmål vil primært vedrøre økonomistyringen.

Som noget nyt og som udløber af den styrkede voksen- og efteruddannelsesindsats, etableres ved en senere lov en tværgående rådgivning på VEU-området. Rådet vurderer udviklingen af det samlede udbud af voksen- og efteruddannelse, efterspørgslen og udviklingen i kursusafgifterne.

VI. Udbud af arbejdsmarkedsuddannelser og konkurrence

For at sikre at de nødvendige arbejdsmarkedsuddannelser udbydes i forhold til arbejdsmarkedets behov og udvikling, bevares godkendelsen af udbydere og arbejdsmarkedets parterers ret til at udtale sig herom. AMU-centre og erhvervsskoler og andre uddannelsesinstitutioner, der udbyder arbejdsmarkedsuddannelser i større omfang, eller har gjort det gennem flere år som f.eks. social- og sundhedsskolerne, får det forudgående års midlertidige godkendelser godkendt i en årlig runde. Også Danmarks Forvaltnings-skole og Den Kommunale Højskole vil kunne inddrages i runden. Runden giver samtidig et samlet overblik over de væsentligste uddannelsesinstitutioners AMU-udbud.

Udover disse uddannelsessteder, der udbyder hovedparten af arbejdsmarkedsuddannelserne, og som dermed også har til opgave at løfte statens ansvar for et relevant og ajourført uddannelsesstilbud, kan andre konkret godkendes til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser. Det kan f.eks. være kommunale uddannelsesinstitutioner eller private.

Det er hensigten at indføre en lempeligere praksis – baseret på objektive kriterier som spredning af uddannelse, kvalitet og behov – for godkendelse af privates udbudsret for at mindske konkurrenceproblemet. Der vil samtidig blive åbnet adgang for klage over afslag på at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse til et uvildigt nævn.

VII. Deltagerbetaling

Som led i harmonisering af voksenuddannelsesområdet indføres deltagerbetaling. Ved den nærmere tilrettelæggelse heraf vil de adfærdsregulerende elementer, der ligger i det gældende afmeldegebyr, blive inddraget, ligesom også særlig betaling for certifikatkurser vil indgå i overvejelserne.

Fastsættelsen af deltagerbetalingen sker af skolerne selv inden for de rammer, der er afstukket i nedenstående tabel. De afstukne rammer lægger op til en gradvis indfasning af deltagerbetalingen. Fra 1. juli 1996 indføres en minimumsdeltagerbetaling på 200 kr. pr. påbegyndt elevuge. På Træningsskolens uddannelser indføres ikke deltagerbetaling.

Der etableres rammer for uddannelsesinstitutionernes fastlæggelse af deltagerbetalingen. Der fastsættes lofter for deltagerbetalingen. Lofterne stiger gradvist frem mod år 2000.

Prisfastsættelse af deltagerbetaling på AMU, 1996-2000

Pris pr. fuldtidskursusuge, kr.	1996	1997	1998	1999	2000
minimum	200	200	200	200	200
maksimum	200	200	300	400	500
maks. sammenhængende forløb	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000

Ved fastsættelse af deltagerbetalingens størrelse kan der bl.a. tages hensyn til efterspørgslens omfang og konjunkturudviklingen.

Til og med år 2000 kan arbejdsministeren som en overgangsordning fastsætte en ens deltagerbetaling for de enkelte kurser for alle skoler.

Der vil gælde et særligt loft for kurser, hvor der udstedes certifikater.

Som led i indførelsen af deltagerbetalingen vil der blive fastsat nærmere regler om, for hvilke kurser kortuddannede skal yde deltagerbetaling.

Definitionen af kortuddannede vil få samme rækkevidde som i VUS-ordningen. Gruppen er defineret som personer med

- 10 års skolegang eller mindre uden erhvervsrettet uddannelse,
- 9 års skolegang suppleret med 2 års erhvervsrettet uddannelse eller en forældet erhvervsrettet uddannelse eller
- 7-8 års skolegang suppleret med en erhvervsrettet uddannelse eller uddannelse svarende hertil.

Ved den valgte løsning sikres det, at kortuddannede ikke vil blive beskattet af en lavere deltagerbetaling end den, der gælder for andre grupper.

VIII. Godtgørelse

Til den særlige indsats for unge under aktivering knyttes der en særlig godtgørelse som foreslået i L 16. Godtgørelsen udgør 50 procent af højeste dagpengebeløb.

I øvrigt opretholdes adgangen til godtgørelse, befordring samt kost og logi. I fremtiden vil der blive givet godtgørelse til samtlige arbejdsmarkedsuddannelser undtagen Træningsskolens uddannelser. Det betyder, at særlige støtteordninger – f.eks. på erhvervsintroducerende uddannelse – bortfalder.

Det bemærkes, at der kun gives godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmulighed som følge af kursusdeltagelsen. Det betyder, at der i en række tilfælde, hvor den foreslåede smidigere tilrettelæggelse af uddannelse anvendes, kan blive tale om uddannelser, hvortil der ikke ydes godtgørelse.

IX. Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget vil indebære en mindre lettelse af de administrative byrder forbundet med AMU-systemet. Råds- og udvalgsstrukturen bliver i nogen grad forenklet ved at erhvervsområdeudvalgene og Udvalget for erhvervsintroducerende uddannelser nedlægges. Samtidig må det dog forventes, at der bliver oprettet en række arbejdsudvalg under Uddannelsesrådet. Desuden vil der ikke længere skulle indgås kontrakter mellem efteruddannelsesudvalgene og de enkelte skoler, hvilket vil give en mere smidig og enkel uddannelsesrettelæggelse for det enkelte AMU-center.

Forslaget skønnes at have følgende økonomiske konsekvenser:

Arbejdsmarkedsuddannelserne

Merudgifter mio. kr.	1996	1997	1998	1999	2000
1. EI erstattes af kompetenceafklarende forløb		-30	-30	-30	-30
2. Aldersgrænsen hæves fra 18 år til 20 år .		-290	-290	-290	-290
3. Selvstændige erhvervsdrivende i målgruppen . .		30	30	30	30
4. Frit optag		50	110	175	245
5. Deltagerbetaling på alle AMU-kurser .	-15	-25	-40	-55	-70
I alt	-15	-265	-220	-170	-115

Som konsekvens af fortrængning i forhold til modtagere af arbejdsløshedsdagpenge skønnes der at være følgende merudgifter:

Arbejdsløshedsdagpenge

Merudgifter mio. kr.	1997	1998	1999	2000
1. Aldersgrænsen hæves fra 18 år til 20 år .	120	120	120	120
2. Frit optag	-10	-20	-35	-45
I alt	110	100	85	75

De nævnte økonomiske konsekvenser dækker både over eventuelle ændringer af udgifter til godtgørelse og driftudgifter. Fordelingen mellem de to udgiftstyper vil fremgå af nedenstående.

Den erhvervsintroducerende uddannelse foreslås erstattet med kompetenceafklarende forløb. De kompetenceafklarende forløb vil gennemsnitligt blive af ca. 2 ugers varighed modsat de 4 uger, som er gennemsnittet for de erhvervsintroducerende kurser.

Kursister på kompetenceafklarende forløb foreslås at kunne modtage AMU-godtgørelse, som svarer til højeste dagpenge. På de erhvervsintroducerende kurser har deltagerne ret til en særlig støtte, hvis de ikke i forvejen er berettiget til en anden ydelse f.eks. arbejdsløshedsdagpenge eller uddannelsesordningsydelse.

Indførelse af en generel sats svarende til højeste dagpenge skønnes at medføre årlige merudgifter på 30 mio. kr. Da alle deltagerne i disse kurser er ledige, vil reduktionen af kursuslængden fra 4 uger til 2 uger ikke indebære mindredgifter til forsørgelse.

Forkortelsen af forløbene fra 4 til 2 uger skønnes at indebære mindredgifter til drift på 60 mio. kr. Aldersgrænsen for deltagelse på AMU foreslås hævet fra 18 år til 20 år. 20.287 kursister under 20 år deltog i 1993 på AMU-aktiviteter. Umiddelbart vil det indebære en mindredgift på 175 mio. kr. til godtgørelse. En stor del af de berørte personer er dog ledige, hvilket vil indebære merudgifter på 120 mio. kr. til dagpenge. Samlet set vil udgiften således blive 55 mio. kr. mindre.

Mindredriften til drift skønnes at blive ca. 115 mio. kr. som følge af ændringen af aldersgrænsen.

Selvstændige erhvervsdrivende har hidtil ikke været en del af AMU's målgruppe. De har dog haft adgang til AMU, men uden at kunne modtage godtgørelse. Efter forslaget bliver selvstændige en udtrykkelig del af målgruppen. Dog kun den del af de selvstændige som har et uddannelsesniveau svarende til ufaglærte, personer med en erhvervsuddannelse eller lignende. I og med de bliver en del af målgruppen, får de også ret til godtgørelse.

Det skønnes, at selvstændiges aktivitet på AMU vil vokse fra de nuværende 6.000 elevuger til 9.000 elevuger.

Konsekvensen af forslaget skønnes at blive en merudgift til godtgørelse på 25 mio. kr. og en merudgift til drift på 5 mio. kr.

Som konsekvens af at der etableres frit optag, skønnes der at blive en mertilgang på 2 pct. i hvert af årene 1997-2000. Samtidig indebærer lovforslaget bedre muligheder for, at offentligt ansatte skønnes derfor at stige med 10 pct. i hvert af årene 1997-2000. Som konsekvens heraf skønnes der at blive tale om merudgifter til godtgørelse på 30 mio. kr. i 1997 stigende til 140 mio. kr. i år 2000. 1/3 af det øgede antal kursister skønnes at være ledige. Samlet skønnes det frie optag derfor at betyde nettomerudgifter til godtgørelse på 20 mio. kr. i 1997 stigende til 95 mio. kr. i år 2000.

Udgifterne til drift skønnes at stige med 20 mio. kr. i 1997 og 105 mio. kr. i år 2000.

I følge forslaget indføres der deltagerbetaling på alle AMU-kurser. Det foreslås, at deltagerbetalingen fra 1. juli 1996 kommer til at ligge på 200 kr. pr. kursusuge, hvilket skønnes at give staten en merindtægt på 15 mio. kr. årligt.

Kursusafgifterne indføres løbende. Den årlige merindtægt for staten skønnes fra år 2000 at udgøre 70 mio. kr.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Nærværende lovforslag er et af leddene i en målsætning om at øge voksen- og efteruddannelsesindsatsen – særligt for de kortuddannede. Sikres det, at arbejdsstyrkens kvalifikationer løbende forøges eller holdes ajour, vil det indebære en mindre risiko for strukturproblemer på arbejdsmarkedet. Arbejdsmarkedet vil altså blive mere velfungerende. Dette vil ikke mindst komme virksomhederne til gode, idet sandsynligheden for, at ikke blot en arbejdskraft med de rigtige kvalifikationer er til rådighed, men også en mere produktiv arbejdskraft, vil blive større. Voksen- og efteruddannelse er, og vil også fremover være, et væsentligt bidrag til gode vilkår for erhvervene.

Kommunaløkonomiske konsekvenser

Kommunerne og amtskommunerne betaler i dag ikke for den uddannelse kommunernes medarbejdere opnår inden for AMU. Set i lyset af at offentligt ansatte nu får udvidet deres mulighed for at deltage på AMU, skal der ske en justering af kommunernes bloktilskud som konsekvens af kommunernes øgede brug af AMU.

X. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Forslaget har ikke direkte nye ligestillingsmæssige konsekvenser. Indsatsen i form af AMU/VUC forløb vil betyde, at såvel mænd som kvinder vil søge kvalificeringsforløbene, der er særligt tilrettelagt under hensyn til gruppernes behov for henholdsvis almen og faglig undervisning.

Den nye rådsstruktur forventes at medvirke til, at udviklingen af uddannelser aktivt tilpasses både kvinder og mænds uddannelsesbehov for at sikre et samlet kvalifikationsløft på arbejdsmarkedet.

En ændret tilrettelæggelse af undervisningen kan komme til at betyde vanskeligheder for forældre med børn. Det ventes dog, at der vil blive taget hensyn hertil ved planlægningen.

XI. Forholdet til EU-retten

Der antages ikke at være EU-retlige aspekter i forslaget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1. (§ 1)

Ændringsforslaget tydeliggør, at arbejdsmarkedsuddannelsernes formål er både om- og opkvalificering, både kort- og langsigtet og både samfunds-, person- og virksomhedsorienteret.

Til nr. 2. (§ 2, stk. 3)

Erhvervsområdeudvalgene og Udvalget for erhvervsintroducerende uddannelse m.v. nedlægges.

Arbejdsmarkedets parter får den samme indflydelse på uddannelsernes indhold og struktur m.v. som i dag gennem:

- et uddannelsesråd knyttet til arbejdsministeren. Rådets kompetenceområde udvides i forhold til i dag til også at omfatte opgaver, der tidligere blev varetaget af erhvervsområdeudvalgene og Udvalget for erhvervsintroducerende uddannelser m.v.
- et antal efteruddannelsesudvalg som fortsat har selvstændigt ansvar for at udvikle og revidere uddannelser samt udvikle, revidere og gennemføre fagrettet læreruddannelse.

Erhvervsområdeudvalgenes opgave som kursusrevkørent via uddannelseskontrakter bortfalder som konsekvens af frit optag.

Til nr. 3. (Kapitel)

Ændringsforslaget er en konsekvens af, at kapitel 2, i modsætning til tidligere, ud over uddannelsesprogrammer også omhandler målgrupper.

Til nr. 4. (§ 3)

Hovedvægten på arbejdsmarkedsuddannelserne vil fortsat ligge på de kompetencegivende uddannelser for specialarbejdere, personer med erhvervsuddannelse og andre grupper, der kan sidestilles hermed, jf. til nr. 5. Herudover sigter den nye programstruktur mod at tydeliggøre uddannelsesmulighederne i arbejdsmarkedsuddannelserne.

Nr. 1 viderefører den gældende lovs kompetencegivende uddannelser under § 3, stk. 1, hvor grænsen mellem uddannelser for ufaglærte og faglærte er ophevet ud fra hensyn til arbejdsmarkedets uddannelsesbehov og et behov for øget fleksibilitet i uddannelsesindsatsen. Uddannelsesprogrammerne udvikles under ét for faglærte, ufaglærte og grupper, der kan sidestilles hermed.

Nr. 2 giver hjemmel til at gennemføre ordinære sammenhængende arbejdsmarkedsuddannelser og sigter mod at give beskæftigede og ledige AMU-målgrupper muligheder for deltagelse i længerevarende erhvervsrettede AMU-uddannelsesforløb. Bestemmelsen synliggør mulighederne for at tilrettelægge sammenhængende arbejdsmarkedsuddannelser for beskæftigede med f.eks. almene elementer.

Nr. 2 viderefører endvidere mulighederne i den gældende lov for særligt tilrettelagte arbejdsmarkedsuddannelser for ledige og udsatte grupper på arbejdsmarkedet, herunder den et-årige arbejdsmarkedsuddannelse, uddannelser for flygtninge/indvandrere samt særligt tilrettelagte forløb for unge.

Såvel de ordinære sammenhængende uddannelsesforløb som de særligt tilrettelagte uddannelsesforløb for ledige og udsatte grupper m.v. kan gennemføres enten på grundlag af centralt godkendte uddannelsesplaner for et sammenhængende forløb, som f.eks. den et-årige arbejdsmarkedsuddannelse, eller ved decentral sammensætning af uddannelsesplaner, der er godkendt efter lovens § 3, nr. 1. De særligt tilrettelagte forløb kan variere i udstrækning under hensyn til behovet for supplerende værkstedsundervisning.

Bestemmelsen skaber grundlag for en større grad af samordning i uddannelsesindsatsen i forhold til beskæftigede og ledige og indebærer, at de nuværende uddannelsesprogrammer for ledige, nemlig længerevarende arbejdsmarkedsuddannelse for ledige (LAMU), den et-årige arbejdsmarkedsuddannelse og flygtninge/indvanderuddannelserne, indarbejdes i et samlet uddannelsesprogram for sammenhængende arbejdsmarkedsuddannelse.

Nr. 3 er en ny aktivitet og udgør sammen med de sammenhængende kompetencegivende forløb for ledige under § 3, nr. 2, et kursskifte inden for AMU's indsats for ledige. Den gældende lovs bestemmelse

vedrørende de erhvervsintroducerende uddannelser ophæves pr. 31. december 1996, idet det brede og generelle vejledningsmål helt erstattes af den specifik uddannelsesrettede afklaring af den enkelte kursists uddannelsesbehov.

Nr. 4 viderefører muligheden for at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse som virksomhedstilpassede kurser med nedsat statstilskud, jf. § 10 a.

Nr. 5 viderefører Træningsskolens arbejdsmarkedsuddannelser. Træningsskolens uddannelser adskiller sig fra de øvrige AMU-uddannelser ved at rette sig mod en målgruppe, som karakteriseres ved særlige tilpasningsproblemer. Uddannelserne rummer derfor tillige særligt socialiserende elementer.

Til nr. 5. (§ 3 a-c)

Ændringen af AMU-målgruppen betyder, at de selvstændige, hvis uddannelsesbaggrund kan sidestilles med den øvrige AMU-målgruppe, fremover vil blive sidestillet med lønmodtagere. Det betyder dels, at en gruppe, der har uddannelsesbehov, der svarer til lønmodtagernes, nu får mulighed for at deltage i uddannelse sammen med sine medarbejdere på samme vilkår.

Ligestillingen mellem offentligt og privat ansatte, som gennemførtes ved AMU-ændringen i 1994, opretholdes.

De arbejdsledere, der er omfattet af AMU-målgruppen, er de arbejdsledere, der selv tilhører AMU-målgruppen og har et umiddelbart ledelsesforhold til AMU-målgrupperne.

Af § 3, stk. 3 fremgår det, at aldersgrænsen sættes op fra 18 til 20 år. Aldersgrænsen er hævet for at understrege, at AMU-uddannelse er voksenuddannelse.

Der kan imidlertid være tilfælde, hvor det vil være nødvendigt at dispensere fra dette alderskrav.

Uddannelsesstederne får således med ændringsforslaget mulighed for at dispensere fra alderskravet, når særlige forhold taler herfor, ligesom ministeren kan fastsætte regler herom. Sådanne regler kan især tænkes for unge under aktivering og unge der deltager i jobrotation. Ministeren kan også fastsætte regler om forældet uddannelse. En uddannelse der ikke har været anvendt inden for de sidste 5 år vil falde under denne regel. Undtagelsen er for de personer, der har mere uddannelse end AMU-målgrupper, men ikke har kunnet finde anvendelse for denne og nu står med et efteruddannelsesbehov.

Som led i styrkelsen af voksen- og efteruddannelsesindsatsen er det forudsat, at der indføres frit optag på voksen- og efteruddannelserne.

Inden for Arbejdsministeriets område indebærer frit optag, at godkendte uddannelsessteder, inden for visse nærmere definerede rammer, frit kan udbyde de arbejdsmarkedsuddannelser, som uddannelsesstedet er godkendt til at gennemføre.

Som konsekvens heraf bliver det den faktiske aktivitet, der bestemmer det samlede statstilskud. Der henvises til bemærkningerne til nr. 39, § 33.

Parallelt hermed indføres der deltagerbetaling på samtlige uddannelser, der omfattes af frit optag. Der henvises til bemærkningerne til nr. 54, § 46.

Til nr. 6. (§ 4)

Forslaget giver arbejdsministeren adgang til at iværksætte forsøg og udvikling for denne lovs målgrupper på helt nye uddannelsesområder, der ikke dækkes af de områder, hvorunder der udbydes uddannelser i medfør af § 3.

Til nr. 8. (§ 5)

§ 5 vedrører kompetencegivende uddannelse herunder sammenhængende arbejdsmarkedsuddannelse, jf. § 3, nr. 1 og nr. 2. Uddannelserne består af korte kurser eller sammenhængende uddannelsesforløb, der giver deltagerne forbedrede erhvervs kvalifikationer af faglig, almen og personlig karakter.

Med baggrund i kvalifikationsudviklingen på arbejdsmarkedet kan alment-faglige og tværfaglige emner og kursusmoduler indpasses i såvel kortere som sammenhængende arbejdsmarkedsuddannelser med henblik på at tilgodese virksomhedernes og den enkelte kursists behov.

Med henblik på at tilgodese opfyldelse af konkrete individuelle behov af alment-faglig karakter, som har betydning for den enkeltes muligheder for at gennemføre AMU-uddannelsen, sigter bestemmelsen i § 5, stk. 2, endvidere på at give hjemmel til at tilbyde deltagere med yderligere undervisningsbehov en supplerende alment-faglig undervisning i tilknytning til uddannelsen.

Stk. 4 er en videreførelse af gældende praksis, hvorefter der udstedes uddannelsesbevis til deltagere, der har gennemført en uddannelse med et tilfredsstillende resultat.

Beviset beskriver de opnåede kvalifikationer, samt eventuelt hvilke efterfølgende uddannelsesstrin kvalifikationer giver adgang til. Der er hjemmel til at fastsætte nærmere retningslinier om bevisernes indhold og form.

Til nr. 9. (§ 6)

§ 6, stk. 3 giver hjemmel til at videreføre den gældende praksis, hvorefter f.eks. AVU-uddannelserne kan

indgå som en rekvireret uddannelse i et AMU-forløb. Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Efter § 6, stk. 4, fastsætter arbejdsministeren nærmere retningslinjer for uddannelsesinstitutionernes muligheder for decentral sammensætning af såvel ordinære som særligt tilrettelagte uddannelsesforløb. Herunder fastsættes principper for indpasning af almen-faglige emner eller kursusmoduler ud over de centralt godkendte uddannelsesplaner, som uddannelsesinstitutionerne i forvejen er godkendt til at udbyde. Endvidere vil retningslinjerne udstikke rammer for indpasning af elementer af almen voksenuddannelse m.v. i de sammenhængende arbejdsmarkedsuddannelser.

I forhold til særligt tilrettelagte uddannelsesforløb for ledige giver bestemmelsen endvidere hjemmel til, at den normerede varighed af de lokalt sammensatte uddannelsesforløb forlænges med 25% ud over den fastsatte varighed i de enkelte uddannelsesplaner, jf. § 3, nr. 1, når deltagerens forudsætninger og behov taler herfor. Herudover kan indgå andre elementer af hensyn til arbejdsmarkedets kvalifikationsbehov. For sammenhængende uddannelsesforløb for ledige vil endvidere gælde, at de som hovedregel indeholder uddannelsespraktik.

Til nr. 10. (§ 6 a)

Bestemmelserne vedrører varighed og afholdelsesformer for kompetencegivende uddannelse og sammenhængende forløb, jf. § 3, nr. 1 og 2.

De kompetencegivende uddannelser er i dag normalt opbygget som moduler af en uges varighed og er tilrettelagt som heltidsundervisning på hverdage i dagtimerne. Gennemførelse af uddannelserne under andre afholdelsesformer kan i dag alene ske med erhvervsområdeudvalgenes godkendelse inden for de af ministeren særligt fastsatte retningslinier.

Såvel kompetencegivende uddannelser som sammenhængende uddannelsesforløb baseres fremover på godkendte uddannelsesplaner, som er udviklet med henblik på gennemførelse af sammenhængende heltidsundervisning på hverdage inden for normal arbejdstid, hvilket, af hensyn til sikring af et ensartet pædagogisk grundlag for uddannelsen uanset afholdelsesform, fortsat vil være normen i forbindelse med udvikling af nye uddannelsesplaner.

Ved heltidsundervisning forstås en ugentlig undervisningstid svarende til den til enhver tid gældende typiske overenskomstmæssige arbejdstid (p.t. 37 timer), samt et dagligt lektionstal på maksimalt 8.

Kompetencegivende uddannelsesforløb kan normalt have en varighed af op til 6 uger, mens den samlede varighed for sammenhængende forløb kan

være op til 18 måneder, f.eks. den særlige indsats for unge.

Uddannelsesstederne får med lovændringen mulighed for frit at tilrettelægge gennemførelsen af uddannelserne, som heltidsundervisning, som deltidsundervisning, som undervisning opsplittet over enkelte dage, eller som undervisning om aftenen og i week-enden, med mindre andet fremgår af uddannelsesplanen.

Parterne har således mulighed for på konkrete uddannelser at begrænse afholdelsesformen af f.eks. pædagogiske grunde.

I tilknytning til den enkelte uddannelsesplan skal der foreligge en pædagogisk vejledning, som også beskriver den pædagogiske tilrettelæggelse i forbindelse med en bestemt afholdelsesform.

Til nr. 11. og 12. (§ 7 og § 8)

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 13. (§ 9)

Det er den enkelte erhvervsskole, der afgør, om en elevs forudgående undervisnings- eller beskæftigelsesforhold kan medføre, at erhvervsuddannelsens skoletid afkortes. Hvis det pågældende faglige udvalg under Undervisningsministeriet på forhånd har taget stilling til sådanne merit spørgsmål, herunder fx AMU-kursers meritmuligheder, er der tale om standardmerit, og erhvervsskolens afgørelse vil derfor være forudsigelig.

Hvis det faglige udvalg ikke har taget stilling til fx AMU-kursers meritmuligheder, skal den enkelte erhvervsskole skønne i hvert enkelt tilfælde, om det pågældende kursus nu også kan gives merit i forhold til erhvervsuddannelsens skoledel.

På de områder, hvor AMU-kursister er henvist til en individuel meritafgørelse, udgør den manglende meritafklaring en barriere for en mere målrettet brug af AMU-systemet.

Meritproblemer kan også virke hindrende for voksenerhvervsuddannelsesforløb efter erhvervsuddannelsesloven.

For i øvrigt at fremme voksenerhvervsuddannelsesforløb vil undervisningsministeren fremsætte lovforslag om ændring af AER-loven således, at refusion for skoleophold forhøjes fra 100 til 125%. Dette vil også gælde hvor forløbene udbydes af AMU-centre.

Arbejdsministeren og undervisningsministeren er enige om at fjerne meritbarrierer. Det er derfor aftalt, at undervisningsministeren vil ændre lov om erhvervsuddannelser således, at det klart vil fremgå, at

de faglige udvalg er forpligtet til at tage stilling til forelagte merit spørgsmål.

Denne forpligtelse gælder også, selvom uddannelsesbekendtgørelsen for den påbegyndte erhvervsuddannelse ikke allerede indeholder meritskemaer, der gør det muligt at henføre et AMU-kursus umiddelbart under en bestemt meritbeskrivelse.

En anmodning om meritvurdering bør være behandlet inden for 3 måneder. Undervisningsministeriet vil få kopi af ansøgningerne for at kunne følge med i om behandlingsfristerne overholdes.

I den forbindelse vil arbejdsministeren tilsvarende præcisere, at sager om AMU-kursers merit skal forelægges på en sådan måde, at de faglige udvalg har alle de nødvendige oplysninger for at kunne tage stilling til merit spørgsmålet.

Arbejdsministeren og undervisningsministeren er enige om, at de nævnte problemer med standardmerit bør være afklarede i løbet af 1996. Kan der ikke konstateres klar fremdrift ved udgangen af 1996, er de to ministre enige om, at et opstrammende lovinitiativ skal sættes iværk.

I forbindelse med regeringens forslag om en forstærket ungdomsindsats vil såvel erhvervsskoler som AMU-centre udbyde 18 måneders uddannelsesforløb til unge under aktivering. Disse forløb skal også i videst muligt omfang kunne danne grundlag for meritgodskrivning til et videre erhvervsuddannelsesforløb. De faglige udvalg kan derfor forvente at blive opfordret til at tage stilling til disse spørgsmål i konsekvens af ovenstående, og resultaterne vil indgå i vurderingen ved udgangen af 1996.

Til nr. 14. (§ 10)

§ 3, nr. 3, er en helt ny aktivitet, som primært retter sig mod ledige men kan også benyttes af beskæftigede. Individuel kompetenceafklaring har til formål at vurdere den enkelte kursists uddannelsesbehov i forhold til kursistens uddannelses-/jobønske og relevante muligheder på arbejdsmarkedet. Afklaringen skal synliggøre uddannelsesbehovet og er et redskab til planlægning af den enkelte kursists videre AMU-uddannelse eller beslægtede uddannelser.

Kompetenceafklaringen kan tilrettelægges i form af studie- og uddannelsesvejledning, praktisk brancheafprøvning i værksteder og afprøvning i relation til alment niveau. Den individuelle kompetenceafklaring kan tilrettelægges både for enkeltpersoner og for hold.

Til nr. 15. (§ 10 a)

VTP-ordningen er revideret m.h.t. procedure, finansiering og indhold.

Den hidtidige godkendelsesprocedure af kursets indhold bortfalder, idet VTP-planerne ikke længere

skal godkendes af efteruddannelsesudvalgene. Uddannelsesstedet skal sende VTP-planen til det relevante efteruddannelsesudvalg til orientering. Finansieringen skal heller ikke godkendes særskilt.

Indholdsmæssigt knyttes VTP-kurser tættere til de godkendte kompetencegivende uddannelsesplaner, herunder centralt godkendte sammenhængende forløb. Hvor det i dag er en betingelse, at højst 1/3 af kursusindholdet må hidrøre fra godkendte kompetencegivende uddannelsesplaner, bliver det efter forslaget et krav, at VTP-kurserne skal omfatte mellem 1/2 og 2/3 af en godkendt kompetencegivende uddannelsesplan eller centralt godkendt sammenhængende forløb.

Grænsedragningen mellem VTP og indtægtsdækket virksomhed (IDV) vil hermed blive enklere, idet der vil blive øget krav om indhold fra kompetencegivende uddannelsesplaner.

Til nr. 16. (§§ 11-13)

§§ 11-13 udgår som konsekvens af omlægningen af indsatsen for ledige, jf. § 3.

Til nr. 17. (§§ 14 a og 14 b)

§ 14 a vil blive anvendt til at fastlægge hovedopgaverne m.v. for Træningsskolen for unge, herunder regler for uddannelsernes indhold. Der vil i det store og hele være tale om en uændret videreførelse af Træningsskolens aktiviteter.

§ 14 b er en videreførelse af gældende regler om fjernundervisning.

Til nr. 18. (§ 15)

§ 15 udgår som en konsekvens af indførelse af frit optag.

Til nr. 21. (§ 16, stk. 5)

Uddannelsesrådet kan som noget nyt nedsætte arbejdsudvalg. Med nedlæggelse af erhvervsområdeudvalgene og Udvalget for erhvervsintroducerende uddannelser m.v. vil Uddannelsesrådet få en række nye opgaver. Uddannelsesrådet får mulighed for at nedsætte arbejdsudvalg til at varetage en række af disse opgaver.

Arbejdsudvalgene kan have permanent karakter og varetage faste opgaver for Uddannelsesrådet af mere driftmæssig karakter. Det kunne f.eks. være godkendelse af uddannelser.

Arbejdsudvalg kan også nedsættes for en periode og varetage mere ad hoc prægede opgaver for Uddannelsesrådet. Det kunne f.eks. være udarbejdelse af forslag til retningslinier og strategiske oplæg til brug for Uddannelsesrådets beslutninger.

Arbejdsudvalgene kan kun nedsættes med repræsentation fra de organisationer, der er medlemmer af rådet, fordi udvalgene kan tillægges kompetence til at varetage dele af rådets opgaver. Herudover kan der dog ad hoc tilknyttes særligt sagkyndige til udvalgene.

Til nr. 22. (§ 16, stk. 6)

En række af Uddannelsesrådets opgaver kan som nævnt i nr. 21 varetages i et forretningsudvalg og/eller i et arbejdsudvalg som rådet vælger at nedsætte. En konsekvens heraf er, at arbejdsministeren varetager sekretariatsfunktionen for både Uddannelsesrådet, forretningsudvalget og arbejdsudvalg.

Til nr. 23. (§ 17 a)

Uddannelsesrådet vil som følge af erhvervsområdeudvalgenes nedlæggelse få til opgave at medvirke til at sikre en samordning mellem erhvervsuddannelserne og arbejdsmarkedsuddannelserne. Uddannelsesrådet skal bl.a. udtale sig om behovet for udvikling af erhvervsrettede voksenuddannelsesforløb samt medvirke til Erhvervsuddannelsesrådets indstillinger om erhvervsuddannelse, der er tillægget for voksne.

Til nr. 24. (§ 18)

§ 18, nr. 1, Uddannelsesrådet får til opgave en gang årligt at indstille til arbejdsministeren om det forventede uddannelsesbehov. Uddannelsesrådets behovsredegørelse indeholder mål og indsatsområder, dokumenteret begrundelse for rådets vurdering af det fremtidige uddannelsesbehov samt en vurdering af den hidtidige udvikling. Behovsredegørelsen munder ud i en indstilling til arbejdsministeren.

Uddannelsesrådets behovsvurdering baserer sig på udtalelser fra efteruddannelsesudvalgene og ikke som i dag på udtalelser fra erhvervsområdeudvalgene, hvilket er en konsekvens af nedlæggelse af erhvervsområdeudvalgene.

§ 18, nr. 2, Det frie optag kan bl.a. begrænses af AMU-centrenes fysiske rammer. På baggrund af Uddannelsesrådets behovsredegørelse vurderer Uddannelsesrådet AMU-centrenes fysiske rammer med henblik på at sikre, at kapaciteten på AMU-centrene matcher kursisttilgangen og arbejdsmarkedets uddannelsesbehov.

§ 18, nr. 3, Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lov, der bl.a. indeholder en hensyntagen til sikring af gennemførelse af uddannelse inden for faglige områder med et lille kursistunderlag.

Fremhævelsen af bestemmelsen i forhold til tidligere skal ses en konsekvens af det frie kursistop-

tag og skal sikre eventuelle uhensigtsmæssige virkninger af det frie optag.

Bestemmelsen indeholder et krav til Uddannelsesrådet om særskilt at vurdere små faglige områders uddannelsesbehov, herunder pege på behov for gennemførelse af uddannelser, med lavere holdstørrelse end uddannelsesplanen kræver (skyggeelever). Der henvises til kapitel 6 om finansiering.

§ 18, nr. 4, Takstsystemet foreslås her udvidet til ikke alene at omfatte de kompetencegivende uddannelser men også sammenhængende forløb såvel ordinære som særligt tilrettelagte og kompetenceafklarende forløb.

§ 18, nr. 6, Viderefører Uddannelsesrådets indstillingsret vedrørende udgiftstunge udstyrsanskaffelser.

Gældende praksis vil være uændret.

Uddannelsesrådets udtalelse til ministeren vedrørende bevillinger inden for fællesudgiftsområdet koncentrerer om bevillingerne til de bygningsmæssige udgifter.

Til nr. 26. (§ 19)

Tidligere godkendte erhvervsområdeudvalgene oprettelse og nedlæggelse af efteruddannelsesudvalg. En konsekvens af erhvervsområdeudvalgenes nedlæggelse er, at Uddannelsesrådet som noget nyt overtager denne opgave.

Til nr. 27. (§ 20)

§ 20 viderefører gældende regler på området.

Den løbende godkendelse af AMU-centre og erhvervsskolers ret til at udbyde nye og reviderede uddannelser samt ret til at udbyde allerede godkendte planer efter lovens § 3, nr. 1 og 2 (ordinære sammenhængende forløb), vil blive givet af Arbejdsmarkedsstyrelsen efter indhentet udtalelse fra det relevante efteruddannelsesudvalg.

Der vil dog efter nr. 5 altid blive indhentet en udtalelse fra Uddannelsesrådet ved principielle sager, hvilket f.eks. kan være, hvis efteruddannelsesudvalgets udtalelse ikke følges af Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Til nr. 28. (§ 20 a)

Der gives her Uddannelsesrådet en række nye opgaver som følge af omstruktureringen af uddannelsesprogrammerne og nedlæggelsen af erhvervsområdeudvalgene.

I henhold til § 20 a, stk 1, bliver Uddannelsesrådet – med kompetencen til at godkende uddannelsesplaner – garant for uddannelsernes indhold og kvalitet. Antallet af uddannelsesplaner, som er godkendt af

de fire erhvervsområdeudvalg i indeværende år, er ganske betydeligt.

Det må derfor forventes, at Uddannelsesrådet benytter sig af sin ret til at nedsætte arbejdsudvalg til behandling af ukomplicerede uddannelsesplaner.

I henhold til § 20 a, stk. 2, udtaler Uddannelsesrådet sig til arbejdsministeren om forslag til indplacering af kompetencegivende uddannelser og sammenhængende forløb i en takstgruppe under hensyn til omkostningsniveau.

Efteruddannelsesudvalgene udarbejder i forbindelse med udvikling af forslag til uddannelser, forslag til omkostninger og omkostningsniveau for den enkelte uddannelse, som danner baggrund for arbejdsministerens indplacering af uddannelser i en takstgruppe.

Uddannelsesrådets udtalelser til takstgruppeindplaceringen af de uddannelser, der godkendes i løbet af året, skal ses i sammenhæng med Uddannelsesrådets årlige indstilling til ministeren om forslag til takster for grupper af uddannelser og forslag til uddannelsernes indplacering i en takstgruppe.

I henhold til § 20 a, stk. 3, er Uddannelsesrådet rådgivende over for arbejdsministeren i spørgsmål om mål og indhold i bekendtgørelser om individuel kompetenceafklaring.

Til nr. 29. (§§ 22-26)

§§ 22-24 udgår som følge af, at erhvervsområdeudvalgene er nedlagt.

§§ 25 og 26 udgår som følge af, at Udvalget for erhvervsintroducerende uddannelse er nedlagt.

Til nr. 30. (§ 27, stk. 1)

Som en konsekvens af erhvervsområdeudvalgenes nedlæggelse flyttes kompetencen til at godkende efteruddannelsesudvalg til Uddannelsesrådet, jf. bemærkningerne til nr. 26.

Til nr. 31. (§ 27, stk. 3)

Arbejdsministeren får som noget nyt mulighed for at henstille til Uddannelsesrådet om oprettelse og nedlæggelse af efteruddannelsesudvalg. Bestemmelsen kan f.eks. tænkes anvendt for at sikre overensstemmelse mellem efteruddannelsesudvalg og ændrede strukturer på arbejdsmarkedet.

Til nr. 32. (§ 28)

§ 28, nr. 1, Efteruddannelsesudvalgene vil fortsat have til opgave en gang årligt at vurdere behovet for udvikling af kursusudbuddet og behovet for uddannelseskapacitet inden for deres faglige områder. He-

ri indgår også en vurdering af den hidtidige udvikling på baggrund af arbejdsmarkedets behov. Efteruddannelsesudvalgenes behovsredegørelser udarbejdes på grundlag af anvendelse af behovsindikatorer, som Uddannelsesrådet finder kan belyse udviklingen i arbejdsmarkedets uddannelsesbehov.

Efteruddannelsesudvalgene udtaler sig til Uddannelsesrådet og ikke som i den nuværende lov til erhvervsområdeudvalgene.

Efteruddannelsesudvalgene vil ikke som i den nuværende lov skulle foretage den egentlige dimensionering på de enkelte fagområder, da efteruddannelsesudvalgene ikke længere skal råde over midler og indgå kontrakter med uddannelsesinstitutionerne om køb af uddannelser.

Efteruddannelsesudvalgene vil fortsat have en væsentlig opgave med at overvåge og analysere kvalifikationsudviklingen på arbejdsmarkedet med henblik på at belyse aktuelle og fremtidige behov for kursusudvikling. Efteruddannelsesudvalgenes vurdering af behovet for uddannelseskapacitet vil fortsat have betydning i forhold til udarbejdelse af forslag til bevillingsrammer, jf. nr. 24. Men efteruddannelsesudvalgene vil i højere grad skulle arbejde med de faglige krav til uddannelsernes indhold og udvikling.

§ 28, nr. 2, Efteruddannelsesudvalgene skal foruden fortsat at udvikle kompetencegivende AMU-uddannelser nu også udvikle sammenhængende forløb. Bestemmelsen præciserer, at faglige områder med et lille kursistgrundlag og uddannelser fælles for flere faglige områder hører med under efteruddannelsesudvalgenes opgaver.

§ 28, nr. 3, Efteruddannelsesudvalgene tilvejebringer som hidtil økonomiske oplysninger til brug for Arbejdsmarkedsstyrelsens takstfastsættelse af uddannelsesplaner.

§ 28 nr. 6, Bestemmelsen er ny og er en konsekvens af, at erhvervsområdeudvalgene er nedlagt. Tidligere kunne efteruddannelsesudvalgene få »andre opgaver« tillagt af erhvervsområdeudvalgene.

Til nr. 33. (§ 28 a)

Bestemmelsen er ny, og skal ses i sammenhæng med § 28, nr. 2. Hvis efteruddannelsesudvalgene ikke udvikler de uddannelser, som arbejdsmarkedet har behov for, er der nu hjemmel for arbejdsministeren til at anmode et eller flere efteruddannelsesudvalg om at udvikle en bestemt uddannelsesplan inden for efteruddannelsesudvalgenes faglige område. Hvis anmodningen ikke efterkommes inden en fastsat tidsfrist kan arbejdsministeren selv udvikle og godkende planen.

Bestemmelsen tænkes kun anvendt undtagelsesvis, idet det fortsat er forudsætningen, at efteruddan-

nelsesudvalgene udvikler de uddannelser, som arbejdsmarkedet har behov for.

Til nr. 35. (§ 30)

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende regler med de ændringer, der følger af, at erhvervsområdeudvalgene er nedlagt.

Kursussteder og virksomheder kan efter indhentet udtalelse fra det relevante efteruddannelsesudvalg, og for nogle uddannelsessteders vedkommende efter udtalelse fra Uddannelsesrådet, løbende opnå en midlertidig godkendelse til at udbyde allerede godkendte arbejdsmarkedsuddannelser samt nyudviklede og reviderede uddannelser, således at kursusudbyderne med frit optag får muligheder for at tilrettelægge en hurtig og fleksibel uddannelsesindsats, som arbejdsmarkedet har behov for.

Disse løbende, midlertidige godkendelser af AMU-centre, erhvervsskoler og i visse tilfælde andre kursussteder og virksomheder, herunder andre eventuelle traditionelle uddannelsesinstitutioner på det offentlige område samles op en gang om året i en årlig godkendelsesrunde i forhold til arbejdsministeren. De midlertidige, meddelte godkendelser bliver permanentgjorte ved den årlige runde. Samtidig tages der stilling til bortfald af ikke anvendte godkendelser, samt eventuel bortfald af givne godkendelser, som har vist sig at være uhensigtsmæssige, eller som har haft utilsigtede virkninger.

Ved vurderingen af, om et kursussted kan opnå en godkendelse til at udbyde en AMU-uddannelse, lægges det til grund, om lærerkræfter, lokale- og værkstedsforhold samt elevfaciliteter er tilfredsstillende set i forhold til den enkelte plans mål og rammer. Der lægges endvidere til grund, om der er tale om en hensigtsmæssig geografisk spredning af uddannelsen under hensyn til en afvejning af kursisternes mulighed for at komme på kursus i lokalområdet og kursusstedernes mulighed for at danne hold.

Desuden indgår det i vurderingen, om kursusstedet i forvejen gennemfører uddannelsesaktiviteter af et vist omfang. Overordnede hensyn, herunder f.eks. kursistgrundlagets størrelse på landsplan, økonomiske og arbejdsmarkedspolitiske forhold, vil ligeledes kunne indgå.

Til nr. 36. (§ 30 a)

Bestemmelsen er ny og er foranlediget af debatten om lige konkurrencevilkår for kursusudbydere og Konkurrencerådets anbefalinger på området.

Eventuelle klager fra AMU-centre og erhvervsskoler er ikke omfattet af nævnets virksomhed. Nævnets opgave er at vurdere klager over afslag fra private

virksomheder og kursussteder og påse, at § 30 ikke overtrædes.

Til nr. 38. (§ 32)

Som en konsekvens af bestemmelserne i ændringsforslagets § 3 c med det frie optag til arbejdsmarkedsuddannelserne får uddannelsesstederne, jf. stk. 1, overdraget ansvaret for, at uddannelsernes udbud og gennemførelse modsvarer arbejdsmarkedets behov – også inden for de mindre fagområder med lille kursistgrundlag.

Ansvaret for uddannelsernes gennemførelse påhviler fortsat uddannelsesstederne. I denne forbindelse er det arbejdsministerens hensigt at udfærdige nærmere regler om uddannelsesplaners udformning med hensyn til mål og rammer, herunder krav til uddannelsesstedernes dokumentation af overholdelse af mål og rammer med henblik på kvalitetssikring.

Til nr. 39. (§ 33)

Bestemmelsen vedrører finansiering af tilskud til dækning af de direkte undervisningsudgifter.

Parallelt med indførelsen af frit optag og deltagerbetaling sker der på Arbejdsministeriets område en udvidelse af det direkte aktivitetsbestemte område, idet de principper, der er gældende i dag for finansiering af de kompetencegivende uddannelser (det takstbelagte område) udvides til også at omfatte sammenhængende forløb samt kompetenceafklarende forløb, jf. § 3, stk. 2 og 3.

Fastsættelsen af takster til dækning af de direkte undervisningsudgifter forudsættes som i dag at ske på finansloven for større grupper af uddannelser, hvor taksten er ens, uanset hvilket uddannelsessted der gennemfører uddannelsen.

Indplaceringen af de enkelte uddannelser i de respektive takstgrupper forudsættes at ske under hensyn til omkostningsniveau på baggrund af de indholdsmæssige krav til lærer kvalifikationer, materialer og udstyr, samt forudsætninger om holdstørrelse, varighed, m.v.

Samtlige uddannelser vil blive indplaceret i det af arbejdsministeren årligt udsendte takstkatalog i tilknytning til fastsættelse af takstgrupper på de årlige finanslove. Uddannelser, der godkendes i løbet af finansåret, indplaceres løbende i de respektive takstgrupper.

Takstkataloget vil indeholde oplysninger om den samlede gennemsnitlige omkostning ved gennemførelse af uddannelsen og det statslige tilskud (taxametertilskud).

Udbetaling af tilskud til uddannelsesstedet sker

på baggrund af den faktisk gennemførte elevugeaktivitet og de fastsatte taxametertilskud.

Opgørelsen af elevugeaktiviteten forudsættes at ske med udgangspunkt i den eksisterende model.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 40 og 41. (§ 34 og § 35)

Efter forslaget yder staten et rammetilskud til dækning af AMU-centrenes bygningsudgifter, d.v.s. udgifter til husleje, renter og afdrag samt skatter. For så vidt angår alle øvrige fællesudgifter, d.v.s. ledelse, administration, bygningsdrift m.v. samt andre udgifter, der ikke hensigtsmæssigt kan henføres til den enkelte uddannelse, yder staten tilskud i form af et grundtilskud til den enkelte institution samt et eller flere driftstaksametre, der afregnes i forhold til den faktisk gennemførte aktivitet.

Staten har hidtil ydet et årligt fastsat bloktilskud til dækning af de enkelte AMU-centres samlede fællesudgifter. Bloktilskuddet var bl.a. valgt, fordi fællesudgifterne i vid udstrækning kan betragtes som faste udgifter, der kun i et vist omfang kan påvirkes af udsvingene i uddannelsesaktiviteten. Derudover kan de enkelte centre have meget varierede fællesudgiftsbehov, f.eks. til bygningsudgifter, som vil være afhængige af, om man råder over egne eller lejede bygninger, om bygningerne er ældre eller nyopførte m.v.

Det overordnede princip i den gældende lov er, at AMU-centre og erhvervsskoler skal sikres lige udbudsmuligheder. Da erhvervsskolerne har haft mulighed for at tilpasse sig det nye økonomistyringssystem, skulle også AMU-centrene i en overgangssperiode sikres det fornødne økonomiske grundlag.

Bloktilskuddet til AMU-centrenes fællesudgifter er derfor hidtil afregnet på grundlag af det dokumenterede udgiftsbehov. Det er herefter forudsat, at der skal ske en gradvis tilpasning til fællesudgiftsregningen på erhvervsskolerne, hvor rammetilskuddet til fællesudgifter i højere grad er baseret på uddannelsesaktiviteten.

Rammetilskuddet til AMU-centrenes bygningsudgifter vil fortsat blive afregnet efter det dokumenterede udgiftsbehov, d.v.s. i forhold til de faktiske omkostninger til husleje, renter og afdrag samt ejendomsskatter. Begrundelsen herfor er, dels at det ikke er muligt at variere de faktiske omkostninger i takt med aktiviteten, og dels at de enkelte centre har meget varierede udgiftsbehov. Hertil kommer, at der fortsat skal være en mulighed for at styre den samlede bygningsmæssige kapacitet fra centralt hold.

Der kan endvidere ydes rammetilskud til et doku-

menteret udgiftsbehov i forbindelse med mindre ombygninger og større vedligeholdelsesarbejder m.v.

For de øvrige fællesudgifter, ledelse, administration, bygningsdrift og andre udgifter vil der blive afregnet med et grundtilskud til den enkelte institution og et eller flere driftstaksametre, som afregnes i forhold til den gennemførte aktivitet. Grundtilskud og driftstaksametre vil blive beregnet på grundlag af en opgørelse og analyse af de faktiske omkostninger. Beregningen af grundtilskuddet vil omfatte basisomkostninger til dækning af nærmere definerede grundfunktioner i administrationen m.v. samt omkostninger, der hidrører fra forskelle i de enkelte centres geografiske struktur. Alle øvrige fællesomkostninger vil indgå i beregningen af et eller flere driftstaksametre.

For at sikre at AMU-centrene får mulighed for at tilpasse sig den nye økonomistyring for fællesudgifter, vil der over en 3-årig periode ske en gradvis udvidelse af de omkostninger, der skal dækkes af driftstaksametre. Grundtilskuddet vil således i det første år blive defineret relativt bredt og herefter blive reduceret i de 2 efterfølgende år.

Ved afregning af fællesudgifter for arbejdsmarkedsuddannelser, der gennemføres på erhvervsskoler og på andre uddannelsessteder, vil den fælles udgiftsberegning og afregningsform, som anvendes i dag, fortsat blive anvendt.

Til nr. 43. (§ 36)

Staten yder tilskud til udviklingsaktiviteter m.v. og til læreruddannelse.

Tilskuddet forudsættes at dække udgifter til konsulentbistand m.v. til det generelle forsøgs- og udviklingsarbejde, herunder den løbende revision af uddannelsesplaner, mens driften af forsøgskurser efter § 3 normalt forudsættes finansieret via den ordinære finansiering af uddannelsesaktiviteter. Der kan dog i ganske særlige tilfælde dækkes udgifter til drift via udviklingsbestemmelsen, f.eks. ved meget specielle og nye forsøgsplaner, som vanskeligt kan færdigudvikles uden afholdelse af et eller flere forsøgskurser.

Tilskuddet forudsættes ligeledes at dække udgifter til udvikling og drift af læreruddannelsen.

I stk. 2 fastsætter arbejdsministeren nærmere regler om ydelse af tilskud efter stk. 1, hvilket forudsættes at ske med udgangspunkt i den eksisterende model, hvor tilskuddet finansieres via en central pulje.

Til nr. 44. (§ 37)

Bestemmelsen sikrer tilskud til forsøgs- og udviklingsarbejde af helt ny karakter ud over programmerne i § 3.

Til nr. 45 (§ 37a)

Arbejdsministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om ydelse af tilskud vil blandt andet blive anvendt til nærmere at fastsætte regler om ydelse af tilskud til uddannelser med lille kursistgrundlag m.v.

Arbejdsministeren kan fastsætte særlige tilskudsregler for kurser med lille elevtilgang, hvis det ud fra arbejdsmarkedspolitiske hensyn er vigtigt at bevare kurset på en eller flere skoler i landet.

Til nr. 46. (Kapitel)

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 47. (§ 38, stk. 1)

Bestemmelserne fastsætter reglerne om godtgørelse til deltagere i uddannelse i henhold til § 3, nr. 1-3.

Ændringen af stk. 1 medfører, at deltagere i uddannelse efter lovens § 3, nr. 1-3 fremover vil oppebære godtgørelse og ikke som tidligere godtgørelse eller elevstøtte.

Det præciseres i stk. 1, at retten til godtgørelse er betinget af, at der ydes statstilskud til uddannelsen efter denne lov.

Til nr. 49. (§ 38, stk. 5)

Der er tale om en konsekvensændring i forhold til L 16.

Til nr. 51. (§ 39)

Ophævelse af bestemmelserne er en konsekvens af, at deltagerne fremover ikke oppebærer elevstøtte, men godtgørelse, jf. bemærkningerne til nr. 47.

Til nr. 54. (§ 46)

Bestemmelserne vedrører reglerne for deltagerbetaling ved deltagelse i kompetencegivende uddannelse samt sammenhængende forløb og individuel kompetenceafklaring og afmeldegebyr.

Der indføres som et led i styrkelsen af voksen- og efteruddannelserne frit optag af kursister på arbejdsmarkedsuddannelserne.

Målsætningen med deltagerbetaling er at medvirke til styringen af den samlede efterspørgsel og dermed det samlede forbrug af voksen- og efteruddannelser.

Der fastsættes et loft for deltagerbetaling pr. elevuge og pr. sammenhængende forløb. Loftet hæves gradvist over en 4-årig periode. Der fastsættes et særligt højt loft over alle certifikatkurser, idet den særlige deltagerbetaling på disse bortfalder.

Det er et vigtigt formål med den styrkede voksen- og efteruddannelsesindsats at prioritere kortuddannedes muligheder for efteruddannelse. Der er derfor i stk. 5 givet arbejdsministeren en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om deltagerbetaling for kortuddannede.

Afmeldegebyret tilfalder uddannelsesstedet.

I aktiveringsloven vil der blive afsat en pulje til brug i forbindelse med særlige arbejdsmarkedspolitiske forhold.

Til nr. 55. (§ 47)

Der er tale om en konsekvensændring.

Til § 2

Det er alene deltagerbetaling der træder i kraft den 1. juli 1996. Det vil betyde, at ministeren må anvende sin adgang til at fastsætte nærmere regler om deltagerbetaling i forhold til det gældende økonomistyring frem til 1. januar 1997.